

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง ๒๕๖๕

รวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย มีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี

จัดทำโดย
กลุ่มงานกฎหมาย กองกฎหมาย
๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

คำนำ

ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) ได้มีคำสั่งที่ ๔๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ประกอบคำสั่งที่ ๒๐๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และคำสั่งที่ ๑๑๗๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการพิจารณาข้อหารือ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับคดีและเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับคดี และให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เกี่ยวกับกฎหมายลำดับรอง นั้น

เนื่องจากการดำเนินการคณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายที่ผ่านมา ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดีเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ กองกฎหมายจึงได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำฐานข้อมูลมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย ให้ความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี เพื่อรวบรวมและพิจารณาจัดทำสารบบฐานข้อมูล สำหรับการสืบค้นและเผยแพร่มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย ให้ความเห็นแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท. สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้

กองกฎหมาย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย ให้ความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดีนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานตามสมควร

กองกฎหมาย

สิงหาคม ๒๕๖๖

สารบัญ

ข้อหาหรือ	หน้า
พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	
มาตรา ๓ นิยามเจ้าหน้าที่ของรัฐ	
- เจ้าหน้าที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและการพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และเจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่	๑
- ลูกจ้างตามสัญญาจ้าง (เหมา) ของบริษัท ไพรกษณีย์ไทย จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ และเป็นพนักงาน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือไม่	๓
- ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา หรือไม่	๕
- สถานะความเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาของพนักงานราชการ ศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์	๗
มาตรา ๑๗	
- คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช้การกระทำทุจริตในภาครัฐ โดยวินิจฉัยชี้มูลความผิดวินัยร้ายแรงกรณีประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงได้หรือไม่ อย่างไร	๙
- เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนคดีมีการกระทำความผิดเป็น ๒ กรรม แยกออกจากกัน โดยการกระทำความผิดเกี่ยวกับการตรวจรับการจ้าง อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐอยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณารวมเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวและส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ได้หรือไม่ อย่างไร	๑๐
- เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐและเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นเพียงผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ โดยตนเองมิได้มีอำนาจหน้าที่นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัยชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ได้หรือไม่ หากไม่สามารถวินิจฉัยชี้มูลความผิดฐานดังกล่าวได้ จะพิจารณาชี้มูลในฐานความผิดอื่นได้หรือไม่ประการใด	๑๒

ข้อหาหรือ	หน้า
มาตรา ๒๓	
- ข้อพิจารณากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้ก่อนที่พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับแล้วส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการ	๑๓
- การไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ใดคือผู้กล่าวหาและควรระบุผู้กล่าวหาในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง อย่างไร	๑๔
มาตรา ๒๖	
- ผู้ถูกกล่าวหาจะขอให้ทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เกี่ยวกับความผิดทางวินัยและเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง โดยอ้างเหตุในคดีอาญาว่า อัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาดมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหา ในฐานะความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๕๗ ซึ่งไม่เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยชี้มูลความผิด ถือได้ว่าคำวินิจฉัยสั่งไม่ฟ้องของอัยการสูงสุดดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขต้องห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้หรือไม่ อย่างไร	๑๖
- การดำเนินการตามมาตรา ๒๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่า ๕ ปี ว่าการถูกกล่าวหา นั้น จะนับจากวันใด	๑๘
มาตรา ๓๙	
- กรณีผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย จะจัดทำรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง อย่างไร	๑๙
มาตรา ๔๐	
- เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดไปตามขั้นตอนของกฎหมายแล้วไม่ปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังว่าข้อเท็จจริงใดเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะนำเรื่องที่พิจารณาชี้มูลแล้วส่งให้คณะกรรมการพิจารณากลับกรองสำนวนคดีทุจริตการเก็บรักษาข้าวพิจารณามีความเห็นได้หรือไม่	๒๐

ข้อหารือ	หน้า
<p>- กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยชี้มูลและมีมติที่ประชุมว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา รายใด เป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสามารถที่จะใช้ดุลพินิจในการสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นปลดออก ให้แตกต่างไปจากมติคณะรัฐมนตรีได้หรือไม่ อย่างไร</p>	๒๑
<p>- หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑) ต่อมาผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ การมีคำสั่งลงโทษดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร</p>	๒๒
<p>- แนวทางปฏิบัติประกอบการดำเนินการทางวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในกระบวนการทางวินัยสามารถนำผลคดีอาญาดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาในลักษณะเป็นพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหา มิได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาได้หรือไม่ และในระหว่างการพิจารณาของอัยการสูงสุดยังไม่เสร็จ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในกระบวนการทางวินัยสามารถชะลอการพิจารณาลงโทษทางวินัย ไปจนกว่าปรากฏผลการพิจารณาของอัยการสูงสุดได้หรือไม่</p>	๒๔
<p>- กรณีเทศบาลตำบล ก. ขอทบทวนการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ได้รับการล้างมลทิน และมีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาใหม่</p>	๒๕
<p>- การที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาล พิจารณาดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงซึ่งโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมี ๒ ประการ คือ ไล่ออกและปลดออกจากราชการเท่านั้น แต่คณะกรรมการพนักงานเทศบาล กลับพิจารณาเปลี่ยนแปลงเป็นโทษวินัยเป็นลดขั้นเงินเดือนเป็นการพิจารณาที่ถูกต้องหรือไม่</p>	๒๖
<p>มาตรา ๖๐</p>	
<p>- หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ จะดำเนินการอย่างไร</p>	๒๙
<p>กฎหมายอื่นๆ</p>	
<p>- องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรหรือการวินิจฉัยชี้มูลความผิดคดีทุจริตโครงการรับจำนำข้าว</p>	๓๐

คำถาม

เจ้าหน้าที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และเจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีสถานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

คำตอบ

เนื่องจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน จัดตั้งขึ้นเป็นงานฝ่ายหนึ่งของธนาคารแห่งประเทศไทย ตามความในพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาตรา ๒๙ ตรี โดยธนาคารแห่งประเทศไทยมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินย่อมมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐเช่นเดียวกับธนาคารแห่งประเทศไทย ด้วยเหตุดังกล่าว เจ้าหน้าที่ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินซึ่งมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐ มีทุนในธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกินกว่าร้อยละห้าสิบ และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ยังอยู่ภายใต้อำนาจในการกำกับดูแลของรัฐ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงมีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจภายใต้บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และเมื่อธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตามความหมายของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ บัญญัตินิยาม “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต... ด้วยเหตุผลข้างต้น เจ้าหน้าที่ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และเจ้าหน้าที่ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่นกัน

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔

พระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๔๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๕.๓๔
หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๒๖/๐๐๗๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔
บันทึกข้อความ กกรม. ที่ ปป ๐๐๐๒/ว ๓๔ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔

นางสาวฐิติภา กุณินวิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

ลูกจ้างตามสัญญาจ้าง (เหมา) ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ และเป็นพนักงาน ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือไม่

คำตอบ

สำนักงาน ป.ป.ท. ได้หารือกรณีสถานะความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐของลูกจ้างเหมาตามสัญญาจ้าง (เหมา) ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผลการพิจารณาเห็นว่า บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ปณท) เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จัดตั้งขึ้นในรูปแบบบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแปลงสภาพมาจากการสื่อสารแห่งประเทศไทย มีกระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมด โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทยฯ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับกิจการทางไปรษณีย์และกิจการทางโทรคมนาคมและธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่องกัน อันมีลักษณะเป็นการได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการของรัฐในการให้บริการสาธารณะทางกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม และมีอำนาจหน้าที่ทำกิจการต่างๆ อันเกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์ การรับ รวบรวม ส่ง จ่าย และส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์ ตามกฎ ข้อบังคับ และคำสั่งต่างๆ ที่ตั้งขึ้น ตามมาตรา ๕ มาตรา ๕ และมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ประกอบประกาศบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เรื่อง อำนาจสิทธิขาดของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

เมื่อบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ผู้ว่าจ้าง) ได้ทำสัญญาจ้าง (เหมา) นำจ่ายไปรษณีย์กับผู้รับจ้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการจ้างทำของตามระเบียบคณะกรรมการบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ฉบับที่ ๓ ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยในสัญญาจ้างระบุให้ผู้รับจ้างมีหน้าที่นำจ่ายสิ่งของทางไปรษณีย์จากที่ทำการไปรษณีย์ลาดกระบัง หรือจุดมอบหมายงานที่กำหนดไปส่งมอบให้ผู้รับ ณ สถานที่ต่างๆ ตามที่อยู่ตามเจ้าหน้าที่ในท้องที่ โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นเงิน ซึ่งตามพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๖ ประกอบมาตรา ๗ ได้บัญญัติห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่ได้รับมอบอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ในการนำส่ง จัดให้ส่ง รับ รวบรวม หรือส่งมอบ จัดหมาย หรือไปรษณีย์บัตร หรือกระทำการอื่นใดที่เกี่ยวกับการนำส่งจัดหมายหรือไปรษณีย์บัตรไว้ จึงเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานของผู้รับจ้างตามสัญญาจ้างจะมีลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการส่งหรือ นำจ่ายสิ่งของทางไปรษณีย์อันเป็นหน้าที่ตามภารกิจหลักอย่างหนึ่งของบริษัท ไปรษณีย์ไทยฯ (ผู้ว่าจ้าง) ซึ่งถือได้ว่า ลูกจ้างตามสัญญาจ้างดังกล่าวเป็นบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจและยังมีความรับผิดชอบทางอาญาด้วย ตามบทนิยามคำว่า “พนักงาน” ตามนัยของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ ประกอบมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานในรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘

สำหรับประเด็นสถานะความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เห็นว่า ตามที่บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ผู้ว่าจ้าง) ซึ่งมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจได้ทำสัญญาจ้าง (เหมา) นำจ่ายไปรษณีย์กับผู้รับจ้างเพื่อให้มีหน้าที่นำจ่ายไปรษณีย์ดังกล่าว ผู้รับจ้างจึงอยู่ในฐานะเป็นพนักงานของรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามบทบัญญัติมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไว้ว่า ...และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น การปฏิบัติหน้าที่ในการนำจ่ายไปรษณีย์จึงเป็นการใช้อำนาจเฉพาะ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ ซึ่งถือว่าเป็นการได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ปฏิบัติงานแทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

ดังนั้น ลูกจ้างตามสัญญาจ้าง (เหมา) ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ถือได้ว่ามีสถานะเป็นลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๒๒ ได้มีมติรับทราบ กรณีลูกจ้างตามสัญญาจ้าง (เหมา) ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ถือได้ว่ามีสถานะเป็นลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยให้แจ้งเวียนให้เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และพนักงาน ป.ป.ท. ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๓

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑
มาตรา ๔

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๓

พระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานในรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘
มาตรา ๔

พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๕, มาตรา ๖ และ มาตรา ๗

ประกาศบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เรื่อง อำนาจสิทธิขาดของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

ระเบียบคณะกรรมการบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ฉบับที่ ๓ ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๕๗

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๒๒

หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๒๖/๐๑๑๐ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๔

บันทึกข้อความ กกม. ที่ ปป ๐๐๐๒/ว ๓๔ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล มีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา หรือไม่

คำตอบ

การพิจารณาความเป็นเจ้าพนักงาน ตามมาตรา ๑ (๑๖) แห่งประมวลกฎหมายอาญา มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

๑. เป็นบุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงาน
๒. เป็นบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะประจำหรือครั้งคราว
๓. ไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

สำหรับกรณีลูกจ้างประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๕ กำหนดว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองการบริหารส่วนตำบล รองนายกองการบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา” โดยไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติมาตราใดแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือกฎหมายใดกำหนดให้ลูกจ้างประจำ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาไว้เป็นการเฉพาะ ตามบทนิยามในส่วนที่ระบุว่า “เป็นบุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงาน” จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล “เป็นบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่จะเป็นประจำหรือครั้งคราว” หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า การเป็นบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการจะต้องมีกฎหมายระบุถึงวิธีการแต่งตั้งไว้ และได้มีการแต่งตั้งถูกต้องตามกฎหมายที่ระบุไว้ ตัวอย่างเช่น กรณีการแต่งตั้งลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ เป็นพนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน หรือพนักงานเก็บภาษี เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากการแต่งตั้งโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๑ กำหนดไว้ว่า “ให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน และพนักงานเก็บภาษี เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน และพนักงานเก็บภาษี เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา” จึงเป็นกรณีที่ได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ เนื่องจากมีกฎหมายระบุถึงวิธีการแต่งตั้งไว้ และได้มีการแต่งตั้งถูกต้องตามกฎหมายที่ระบุไว้ ตามมาตรา ๑ (๑๖) แห่งประมวลกฎหมายอาญา

แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ไม่มีการแต่งตั้งลูกจ้างประจำ ตำแหน่งเจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ เป็นพนักงานสำรวจ พนักงานประเมิน หรือพนักงานเก็บภาษี ตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่เป็นเพียงการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติหน้าที่ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๐ ที่กำหนดไว้ว่า “ให้นายกองคํการบริหารส่วนตำบลควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ” กรณีดังกล่าว จึงเป็นการมอบหมายงานทั่วไป ไม่ใช่การแต่งตั้งให้บุคคลใดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวไม่ได้ระบุถึงวิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการใด จึงเป็นกรณีที่ไม่มีความหมายระบุถึงวิธีการแต่งตั้งไว้ และไม่ได้มีการแต่งตั้งถูกต้องตามกฎหมายที่ระบุไว้ แต่เป็นเพียงการมอบหมายงานและหน้าที่ความรับผิดชอบภายในหน่วยงานให้เป็นหน้าที่ที่รับผิดชอบเท่านั้น ซึ่งเป็นเรื่องของการบริหารงานบุคคล ไม่ใช่การแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อกฎหมาย

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๖)

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๐ วรรคแรก และมาตรา ๖๕

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๑

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๘๗/๒๕๒๔, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๔๖๑/๒๕๒๒, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๓๖/๒๕๒๓, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๔๙๙/๒๕๔๐ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๓๔๗/๒๕๕๘

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๐/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ วาระที่ ๕.๒๐

นางสาวกัศพิษา ขอบธรรม
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

สถานะความเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาของพนักงานราชการศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์

คำตอบ

คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย ในคราวการประชุมครั้งที่ ๙-๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๔.๑ ได้พิจารณาประเด็นข้อหารือความเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ของพนักงานราชการศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์ และมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานราชการจะมีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ สามารถพิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ

(๑) กรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจนให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นก็จะมีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา โดยผลของกฎหมาย

(๒) ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายอย่างชัดเจนให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องพิจารณาว่าการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเป็นการแต่งตั้งเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ หากเป็นการแต่งตั้งเพื่อให้บุคคลดังกล่าวใช้อำนาจรัฐในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลนั้นก็จะมีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีพนักงานราชการศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่งจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์ดังกล่าว เห็นว่ามีสถานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการจากผู้บังคับบัญชา และเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยคณะอนุกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า กรณีนี้มีความแตกต่างจากกรณีอื่น ซึ่งโดยหลักสถานะความเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายจะต้องมีการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นการตีความอย่างเคร่งครัดตามแนวคำพิพากษาของศาล แต่กรณีนี้ ตามคำสั่งฯ ได้มอบหมายให้พนักงานราชการเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๖ ของระเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการว่าด้วยการสงเคราะห์ครอบครัวผู้มีรายได้น้อยและผู้ไร้ที่พึ่ง พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยหากพิจารณาว่าระเบียบฯ เป็นกฎหมายจะขยายหลักการตามแนวคำพิพากษาศาล แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากยังไม่มีคำพิพากษาหรือแนวการวินิจฉัย ในกรณีนี้ไว้อย่างชัดเจน จึงอาจยกข้อเท็จจริงกรณีนี้ประกอบสำนวน โดยถือว่าการแต่งตั้งตามระเบียบให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นการแต่งตั้งตามกฎหมาย เพื่อให้ศาลพิจารณาได้

คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๔.๒๑ ได้พิจารณาข้อหารือความเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ของพนักงานราชการศูนย์คุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์ และมีมติดังนี้

- (๑) มีมติเป็นเอกฉันท์รับทราบมติของคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
- (๒) มอบหมายสำนักงาน ป.ป.ท. โดยกองกฎหมาย แจ้งเวียนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ข้อกฎหมาย

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๖)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๔๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๔.๒๑
หนังสือ “๑๐๘ คำถาม กับพนักงานราชการ” ของสำนักงาน ก.พ. (พฤศจิกายน ๒๕๕๑)

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (กำหนดนิยามคำว่า เจ้าพนักงาน) บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๐/๒๕๕๐

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๓๑๕/๒๕๖๑

คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง คดีหมายเลขดำที่ อท.๒๖๐/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อท.๙๙/๒๕๖๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๘๖/๒๕๔๔ เรื่องสถานะทางกฎหมายของ
พนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขตามประมวลกฎหมายอาญาและพระราชบัญญัติความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๖/๒๕๔๘ เรื่องการสิ้นสุดสมาชิกภาพของ
สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๘๗/๒๕๔๘ เรื่องการกำหนดอำนาจหน้าที่
ของพนักงานราชการของกรมราชทัณฑ์

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๒๓/๒๕๖๓ เรื่องสถานะทางกฎหมาย
ของผู้เชี่ยวชาญการดำเนินการต่อสัตว์เพื่อนงานทางวิทยาศาสตร์ตามพระราชบัญญัติสัตว์เพื่อนงาน
ทางวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๘

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช้การกระทำทุจริตในภาครัฐ โดยวินิจฉัยชี้มูลความผิดวินัยร้ายแรงกรณีประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ได้หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาผู้ถูกกล่าวหาและเป็นการกระทำทุจริตในภาครัฐแล้ว ไม่ว่าจะผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน และเป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย คณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็มีอำนาจชี้มูลทางวินัยตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหาร ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกรณีตามที่หารือนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๗ และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกรณีจะเป็นความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ ต้องพิจารณาตามข้อเท็จจริง ในสำนวน และข้อกฎหมายตลอดจนระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ได้ความว่าการกระทำความผิดตามที่ได้ชี้มูลความผิดทางอาญาดังกล่าวเป็นความผิดทางวินัยฐานประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรงหรือไม่ต่อไป

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ตรา ๑๗ และมาตรา ๔๐

พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๗

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๑๕

มติสภาทนายความประชุม ครั้งที่ ๓/๐๗ เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๐๗ ข้อ ๒

คำสั่งกองทัพบก ที่ ๑๗๖/๒๕๐๘ เรื่อง การหมิ่นเวียนกำลังพล ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๐๘ ข้อ ๑

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๗๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๗

นางจิรวดี จินดาพล
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่า สำนวนคดีมีการกระทำความผิดเป็น ๒ กรรมแยกออกจากกัน โดยการกระทำความผิดเกี่ยวกับการตรวจรับการจ้างอยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐอยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาว่ารวมเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวและส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ได้หรือไม่อย่างไร

คำตอบ

กรณีหากการกระทำความผิดตามที่มีการไต่สวนข้อเท็จจริงไม่ว่าจะเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และมีบทหนึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นกรณีที่เป็นความผิดหลายกรรม แต่เป็นความผิดต่อเนื่องเกี่ยวพันกับความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชอบที่จะมีมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไปในคราวเดียวกันต่อไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยชี้มูลความผิดในสำนวนดังกล่าว เนื่องจากเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหามีส่วนสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินโครงการดังกล่าวตั้งแต่ขั้นตอนการคิดริเริ่มโครงการจนถึงสิ้นสุดโครงการ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนนั้นผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้รับเงินงบประมาณในการดำเนินโครงการดังกล่าว ประกอบกับผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการมีทั้งข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง รวมทั้งเอกชนผู้รับจ้างโครงการ ล้วนมีความเกี่ยวข้องและใกล้ชิดกับผู้ถูกกล่าวหาทั้งสิ้น ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชอบที่จะมีมติส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไปในคราวเดียวกันต่อไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยชี้มูลความผิดในสำนวนดังกล่าว เนื่องจากเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

แต่หากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทน โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติมอบหมายกรณีกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหากับพวก ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานและผู้ควบคุมงาน ส่วนกรณีการร่วมกันทุจริตในการดำเนินโครงการฯ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ดังนั้น ในการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย จึงเห็นควรดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยชี้มูลความผิดตามพฤติการณ์การกระทำความผิดกรณีการตรวจรับงานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นหลัก แต่ทั้งนี้ หากจากการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มีกรณีเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และมีบทหนึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจ

การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นกรณีที่เป็นความผิดหลายกรรม แต่เป็นความผิดต่อเนื่อง เกี่ยวพันกับความผิดที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็เห็นควรให้คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ไต่สวนและมีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากกรณีสำนวนเรื่องนี้เป็นการมอบหมาย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๒ จึงเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ขอที่จะดำเนินการตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผล ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๑๔ โดยรายงานไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อกฎหมาย

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๒

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗, มาตรา ๘, มาตรา ๙, มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ข้อ ๑๔

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๙๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ วาระที่ ๕.๑๙

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๙๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ วาระที่ ๕.๒๐

นางสาวกัศิษา ขอบธรรม

ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐและเป็นกรณีมีมูลความผิดทางวินัย แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นเพียงผู้สนับสนุนเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐโดยตนเองมิได้มีอำนาจหน้าที่นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัยชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ได้หรือไม่ หากไม่สามารถวินิจฉัยชี้มูลความผิดฐานดังกล่าวได้ จะพิจารณาชี้มูลในฐานความผิดอื่นได้หรือไม่ประการใด

คำตอบ

เมื่อข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และที่ ๒ ในการกระทำการทุจริตในภาครัฐในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาตามมาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ ซึ่งเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐแล้ว ย่อมสามารถชี้มูลความผิดทางวินัยร้ายแรงฐานทุจริตกับผู้ถูกกล่าวหาดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๐ ประกอบนิยามในมาตรา ๓ โดยมีข้อสังเกตในการพิจารณาโทษทางวินัยตามข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๕ ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยเห็นว่า ในการพิจารณาความผิดทางวินัยเกี่ยวกับเรื่องการทุจริตต่อหน้าที่ เมื่อเทียบเคียงกับความเห็นของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่งมีหลัก ๔ ประการในการพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใด มีหน้าที่ราชการหรือไม่ ดังนี้ ๑) พิจารณาจากกฎหมายหรือระเบียบที่กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นเจ้าพนักงาน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในเรื่องใดผู้ดำรงตำแหน่งนั้นก็มีหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบที่กำหนดนั้น ๒) มาตรฐานกำหนดตำแหน่งซึ่งกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งตลอดจนลักษณะงานที่ปฏิบัติไว้อย่างกว้างๆ ๓) การมอบหมายของผู้บังคับบัญชา ซึ่งหมายความรวมถึงงานที่อยู่ในความรับผิดชอบในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และงานอื่นในอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชา ๔) การกระทำโดยพฤติการณ์จากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นเรื่องๆ ดังนี้แล้ว จึงเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีตำแหน่งและหน้าที่ในการรถไฟแห่งประเทศไทย ได้ร่วมกันนำไม้ท่อนรางรถไฟไปจำหน่ายหาประโยชน์ให้กับตนเอง ย่อมเป็นการกระทำการทุจริต จึงมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๕ ข้อ ๔ (ก) ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และ (จ) ฐานประพฤติกู้ยืมอย่างร้ายแรง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓ และมาตรา ๔๐

ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๕ ข้อ ๔ (ก) และ (จ)

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ วาระที่ ๕.๓๕

นางสาวกศิศา ขอบธรรม
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

ข้อพิจารณากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้ก่อนที่พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับ แล้วส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการ

คำตอบ

กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับเรื่องไว้ก่อนที่พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ จะมีผลใช้บังคับ แล้วส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับ ซึ่งเรื่องดังกล่าวอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการในเรื่องดังกล่าวให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๖๙

ประกาศคณะปฏิวัติการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๙ ข้อ ๖

คำวินิจฉัยคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑ - ๒/๒๕๕๐

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๓๔๒/๒๕๒๕

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๙๒๙๙/๒๕๕๖

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ วาระที่ ๕.๒๑

นางจิรวดี จินดาพล

ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

การไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้ใดคือผู้กล่าวหา และควรระบุผู้กล่าวหาในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง อย่างไร

คำตอบ

คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย เห็นว่า พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๓ (๒) กำหนดให้ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยเร็ว แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงแม้ว่าจะไม่มีบุคคลใดนำเรื่องมากล่าวหาต่อสำนักงาน ป.ป.ท. ก็ตาม ส่วนมาตรา ๓ ได้กำหนดนิยาม “ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้กล่าวหาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ดังนั้น การระบุชื่อผู้กล่าวหาในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง จึงควรระบุชื่อบุคคล ๒ ประเภท ได้แก่

- (๑) ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือ
- (๒) ผู้ซึ่งได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐและได้กล่าวหาตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ

แต่อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า แนวปฏิบัติที่ไม่ระบุชื่อผู้กล่าวหาในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย ตามมาตรา ๒๓ (๒) หรือการระบุชื่อผู้กล่าวหาเป็น “มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑” สามารถกระทำได้ เนื่องจากเห็นว่ามิได้เป็นการตัดอำนาจการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีประโยชน์ในแง่ป้องกันมิให้เกิดปัญหาที่บุคคลซึ่งถูกระบุชื่ออาจเข้าใจผิดในขั้นตอนการทำงานของสำนักงาน ป.ป.ท. และอาจจะปฏิเสธไม่ยอมให้ระบุเป็นผู้กล่าวหาได้

คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบว่า การระบุตัวผู้ถูกกล่าวหาลงในรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงในหัวข้อที่ ๒ ในกรณีที่เป็นการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย ตามมาตรา ๒๓ (๒) ให้ระบุว่า “มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑” ดังที่เคยระบุไว้ได้

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๓, มาตรา ๒๓, มาตรา ๒๔, มาตรา ๓๔

ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหา
ข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๔, ข้อ ๑๗,

ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔
ข้อ ๓, ข้อ ๔๑

ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการ
ไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๓,
ข้อ ๒๔

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๔ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๖

นางสาวฐิติภา กุณินวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

ผู้ถูกกล่าวหาจะขอให้ทบพจนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. เกี่ยวกับความผิดทางวินัยและเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง โดยอ้างเหตุในคดีอาญาว่า อัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาดมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่ ในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งไม่เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยชี้มูลความผิด ถือได้ว่าคำวินิจฉัยสั่งไม่ฟ้องของอัยการสูงสุดดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขต้องห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา ตามมาตรา ๒๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย เห็นชอบตามที่ กกม. มีความเห็นเสนอว่า พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ (๒) กำหนดว่า “ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี” ซึ่งสำนวนเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้พิจารณาและวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัยผู้ถูกกล่าวหา และได้ดำเนินการส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๔๐ ประกอบมาตรา ๔๑ แล้ว อีกทั้งได้ส่งเรื่องไปยังพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามมาตรา ๔๕ ด้วยแล้ว จึงเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงไม่อาจพิจารณาสำนวนเรื่องดังกล่าวได้อีก เว้นแต่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี กรณีจึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดีหรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณากรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่มีหนังสือขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบพจนมติและเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยความผิดทางวินัยเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยอ้างเหตุในคดีอาญาว่า อัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาดมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่ ในฐานความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งไม่เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยชี้มูลความผิด เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่อัยการสูงสุดได้นำมาวินิจฉัยคดีเป็นข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่สำนักงาน ป.ป.ท. ได้มีการรวบรวมไว้ในสำนวนแล้ว หากแต่เป็นการใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยความรับผิดทางอาญาที่แตกต่างกันของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และอัยการสูงสุดเท่านั้น ดังนั้น คำวินิจฉัยชี้ขาดของอัยการสูงสุดที่สั่งไม่ฟ้องคดีไม่ถือเป็นพยานหลักฐานใหม่อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ดังนั้น เมื่อสำนวนเรื่องนี้เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้พิจารณาเรื่องดังกล่าวอีก ตามนัยมาตรา ๒๖ (๒)

คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับทราบผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย ว่าไม่สามารถพิจารณาทบทวนในเรื่องดังกล่าวได้ เนื่องจากได้มีการวินิจฉัยชี้มูลเสร็จเด็ดขาดแล้วและไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี ต้องห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเรื่องดังกล่าวอีกตามนัยมาตรา ๒๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชา ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้นๆ ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓, มาตรา ๑๗ (๔) (๕) และมาตรา ๒๖ (๒)

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๕๗/๒๕๖๕ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๔
คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๔๙/๒๕๕๕

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๘๔๔/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการในกรณีที่เกิดขึ้นระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐-๑๔๙๑/๒๕๖๔ เรื่อง การพิจารณาคำขอให้พิจารณาใหม่ กรณีคำสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานเทศบาลตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าไม่มีพยานหลักฐานว่าพนักงานเทศบาลกระทำการทุจริต

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

การดำเนินการตามมาตรา ๒๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่า ๕ ปีว่าการถูกกล่าวหา นั้น จะนับจากวันใด

คำตอบ

คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๕.๖ ได้มีมติที่ประชุม โดยคณะกรรมการ ป.ป.ท. เสียงข้างมาก เห็นว่า เรื่องที่ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี ตามมาตรา ๒๖ (๔) ต้องถือว่าเป็นการกล่าวหาครั้งแรกที่หน่วยงานใด ไม่ว่าจะอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน หรือสำนักงาน ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ป.ป.ท. ก็ได้ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. เสียงข้างน้อย เห็นว่า การกล่าวหาตามมาตรา ๒๖ (๔) ต้องเป็นการกล่าวหาต่อพนักงาน ป.ป.ท. โดยตรงเท่านั้น

คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เสียงข้างมาก ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๕.๖ ว่า การกล่าวหาตามมาตรา ๒๖ (๔) ให้ถือการกล่าวหาครั้งแรกไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหาต่อหน่วยงานใด

ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๕๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๕ รับทราบผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ (๔)

ระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๕๔

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๕๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ระเบียบวาระที่ ๕.๖

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๕๗/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๕

นางสาวฐิติภา กุณินิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

กรณีผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย จะจัดทำรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง อย่างไร

คำตอบ

กรณีสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่มีผู้ถูกกล่าวหารายเดียวและผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย ให้จัดทำรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง โดยใช้แบบรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ในคราวการประชุมครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๒๓ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบแล้ว

ข้อกฎหมาย

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบหมายให้เลขาธิการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๓๐

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๑)

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๙/๒๕๖๔ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๒๓
บันทึกข้อความ กกม. ที่ ปป ๐๐๐๒/ว๕๔ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๔

นางสาวฐิติภา กุศลวิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดไปตามขั้นตอนของกฎหมายแล้วไม่ปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังว่าข้อเท็จจริงใดเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะนำเรื่องที่พิจารณาชี้มูลแล้วส่งให้คณะกรรมการพิจารณาถ่วงดุลสำนวนคดีทุจริตการเก็บรักษาข้าวพิจารณามีความเห็นได้หรือไม่

คำตอบ

ขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็น “การพิจารณาทางปกครอง” ตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าวยังอยู่ในขั้นตอนที่มีผลเป็นการภายในหน่วยงานเท่านั้น และยังไม่มีความกระทบต่อสถานะภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลภายนอกหน่วยงานแต่อย่างใด รวมทั้งเป็นการเตรียมการเพื่อออกคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาสามารถดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการและเป็นธรรมกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจที่จะพิจารณาทบทวนมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๕๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ เรื่อง รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง เรื่องเลขดำ ป.ป.ท. ที่ ๑๒๑๓๗๙/๒๕๕๙

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๔๔๖/๒๕๔๗

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๓๕๒/๒๕๔๖

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๓๕๐/๒๕๔๕

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๕.๑๖

นางจิรวดี จินดาพล
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาวินิจฉัยชี้มูลและมีมติที่ประชุมว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา รายใด เป็นกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสามารถที่จะใช้ดุลพินิจในการส่งลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นปลดออก ให้แตกต่างไปจากมติคณะกรรมการได้หรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล ดังนั้น จึงเป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนในการพิจารณากำหนดโทษทางวินัยที่จะลงแก่ผู้ที่กระทำความผิดตามฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้เป็นไปตามกฎหมายที่บังคับใช้กับผู้ถูกกล่าวหาต่อไป

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓, มาตรา ๔๐, มาตรา ๔๑, มาตรา ๔๒, มาตรา ๔๓, มาตรา ๔๔

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๒, มาตรา ๘๕, มาตรา ๘๘, มาตรา ๘๙, มาตรา ๙๗, มาตรา ๑๐๐/๑

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๖๘,

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๔ วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๕

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๓ เรื่องการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง (แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วน ที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓)

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่องขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี (แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว.๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖)

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว๒ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๒๘ เรื่องแนวทางในการพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ถ๑๘๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เรื่องหารือข้อกฎหมาย

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑) ต่อมาผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ การมีคำสั่งลงโทษดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องหรือไม่ อย่างไร

คำตอบ

กองกฎหมาย เห็นว่า คดีเรื่องนี้ปรากฏข้อเท็จจริงตามรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดอาญาว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๔) อันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา ถือเป็นกรกระทำทุจริตต่อหน้าที่ตามนิยามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการฯ และมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑) โดยระบุแต่เพียงเลขมาตรา มิได้ระบุฐานความผิด และได้ระบุประเด็นการกระทำความผิดของผู้ถูกกล่าวหาว่า พลติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

แม้ว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ โดยคำสั่งดังกล่าวจะระบุฐานความผิดของผู้ถูกกล่าวหาว่า เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เฉพาะฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๘๕ (๑) แต่การที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณามีคำสั่งลงโทษดังกล่าว ถือเป็นการใช้ดุลพินิจตามกฎหมายในการกำหนดโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๘ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่กำหนดว่า โทษสำหรับกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ที่ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งลงโทษได้คือ ปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ดังนั้น กรณีนี้จึงเห็นได้ว่าการที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนกำหนดโทษแก่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นการปลดออกจากราชการจึงเป็นการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๘ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว

คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย มีความเห็นสอดคล้องกับกองกฎหมายว่า ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๘ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว

คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบข้อ ๖๘ แห่งกฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๔

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑), มาตรา ๘๘, มาตรา ๘๙,
มาตรา ๙๗ และมาตรา ๑๐๐/๑

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัยพ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๖๘

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๓๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๔
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๓ เรื่องการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัย
อย่างร้ายแรง

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ เรื่องขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษ
ข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี

นางสาวฐิติภา กุศลวิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

แนวทางปฏิบัติประกอบการดำเนินการทางวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในกระบวนการทางวินัยสามารถนำผลคดีอาญาดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาในลักษณะเป็นพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาได้หรือไม่ และในระหว่างการพิจารณาของอัยการสูงสุดยังไม่เสร็จผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในกระบวนการทางวินัยสามารถชะลอการพิจารณาลงโทษทางวินัย ไปจนกว่าปรากฏผลการพิจารณาของอัยการสูงสุดได้หรือไม่

คำตอบ

๑. ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในกระบวนการทางวินัยไม่สามารถนำผลคดีอาญาตามที่ถูกกล่าวหาว่ากล่าวอ้างมาประกอบการพิจารณาในลักษณะเป็นพยานหลักฐานใหม่อันแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหาได้

๒. ในระหว่างการพิจารณาของอัยการสูงสุดยังไม่เสร็จ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยไม่สามารถชะลอการพิจารณาลงโทษทางวินัยไปจนกว่าปรากฏผลการพิจารณาของอัยการสูงสุด เนื่องจากการพิจารณาโทษทางวินัยกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล มีระยะเวลาที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการ ทั้งนี้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ แล้ว ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิในการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาได้ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาขึ้นได้ตามมาตรา ๔๔ รวมถึงสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕

สรุปความเห็นคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๘๔๔/๒๕๕๙ เรื่อง การเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการในกรณีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง

สรุปความเห็นคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐ - ๑๔๙๑/๒๕๖๔ เรื่อง การพิจารณาคำขอให้พิจารณาใหม่ กรณีคำสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานเทศบาลตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่มีพยานหลักฐานว่าพนักงานเทศบาลกระทำทุจริต

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๒๔

นางจิรวดี จินดาพล
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

กรณีเทศบาลตำบล ก. ขอทบทวนการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ได้รับการล้างมลทิน และมีความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาใหม่

คำตอบ

การพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติชี้มูลความผิดนั้น ย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนในการดำเนินการตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานนั้น ๆ ต่อไป ดังนั้น เทศบาลตำบล ก. มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาโทษทางวินัยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยการจะได้รับการล้างมลทินหรือไม่ เทศบาลตำบล ก. ย่อมต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีข้อสังเกตว่า หากการกระทำความผิดที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการล้างมลทินเป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระกับที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดก็อาจไม่ได้รับการล้างมลทิน

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ขอให้ทบทวนปัญหาการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ (เรื่องเสร็จที่ ๒๓๔/๒๕๕๒)

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง ความผิดทางวินัยที่ได้รับการล้างมลทินแล้ว เป็นความผิดกรรมเดียวกับความผิดที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชี้มูลความผิดหรือไม่ (เรื่องเสร็จที่ ๗๐/๒๕๕๖)

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๕/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๙

นางจิรวดี จินดาพล
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

การที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาล พิจารณาดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมี ๒ ประการ คือ ไล่ออกและปลดออกจากราชการเท่านั้น แต่คณะกรรมการพนักงานเทศบาล กลับพิจารณาเปลี่ยนแปลงเป็นโทษวินัยเป็นลดขั้นเงินเดือน เป็นการพิจารณาที่ถูกต้องหรือไม่

คำตอบ

คณะกรรมการพนักงานเทศบาล (ก.ท.จ.) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการพนักงานเทศบาลร่วมกันคณะหนึ่ง ทำหน้าที่บริหารงานบุคคลสำหรับเทศบาลทุกแห่งที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น โดย ก.ท.จ. มีหน้าที่และอำนาจประการหนึ่งตามมาตรา ๒๓ วรรคท้ายประกอบมาตรา ๑๓ (๓) ในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการคัดเลือก การบรรจุและแต่งตั้ง การย้าย การโอน การรับโอน การเลื่อนระดับ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) ซึ่ง ก.ท. ได้ออกประกาศที่เกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย และการอุทธรณ์โทษทางวินัย จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งในการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่พนักงานเทศบาล กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นายกเทศมนตรีจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศ ก.ท.จ. เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ตามประกาศ ก.ท.ฯ โดยหากนายกเทศมนตรีพิจารณาว่าพนักงานเทศบาลผู้นั้นสมควรถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก นายกเทศมนตรีย่อมไม่มีอำนาจที่จะสั่งลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงได้โดยตรง แต่จะต้องเสนอ ก.ท.จ. เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณาความเห็นเสนอ เมื่อ ก.ท.จ. มีมติเป็นประการใด ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๘๕ แห่งประกาศ ก.ท. เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ (เทียบเคียงจากแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดหนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว๑๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓) โดยผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.ท.จ. ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง ซึ่ง ก.ท.จ. จะส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์พิจารณาความเห็นเสนอ และเมื่อ ก.ท.จ. มีมติเป็นประการใด ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งนายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.ท.จ. ตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด ผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

สำหรับข้อเท็จจริงตามข้อหารือเป็นกรณีการดำเนินการทางวินัยของเทศบาลตำบล ก. โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่ง ก.ท.จ. ได้พิจารณารายงานไต่สวนฯ ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วไม่ปรากฏว่าเป็นผู้ทุจริต จึงกำหนดโทษสถานปลดออกจากราชการ เทศบาลตำบล ก. จึงได้มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ถูกกล่าวหาออกจากราชการ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยต่อ ก.ท.จ. ซึ่ง ก.ท.จ. พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า พฤติการณ์ในการกระทำความผิดไม่ครบองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ จึงไม่อาจปรับโทษฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้ ผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้ทุจริต จึงควรกำหนดโทษให้เหมาะสมกับความผิดเทศบาลจึงได้มีคำสั่งลงโทษลดเงินเดือน และให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสี่กลับเข้ารับราชการ ซึ่งในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา แม้ว่าประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด อ. เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จะให้สิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษทางวินัยในการยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.ท.จ. ตามข้อ ๕ ประกอบข้อ ๑๕ และข้อ ๒๑ ได้ให้อำนาจแก่ ก.ท.จ. ในการพิจารณาอุทธรณ์และมีมติสั่งอุทธรณ์ว่า ให้ยกอุทธรณ์, ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น, ให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง, ให้งดโทษ, ให้ยกโทษ หรือให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งลงโทษให้ถูกต้องก็ได้ ซึ่งนายกเทศมนตรีต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของ ก.ท.จ. ดังกล่าวนั้น แต่พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา ๔๑ จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหาขึ้นก็ได้ อันจะเห็นได้ว่า การอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติมาตรการฯ และประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัด อ. มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาอันเนื่องจากการลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูล มิใช่ฐานความผิดจากการสอบสวนวินัยโดยผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาเอง การอุทธรณ์จึงต้องอยู่ในขอบเขตที่พระราชบัญญัติมาตรการฯ บัญญัติ โดยมีสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น กล่าวคืออุทธรณ์ได้เฉพาะระดับโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูล อีกทั้งคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเมื่อเทียบกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนแล้ว คณะกรรมการพนักงานเทศบาลก็คือองค์กรที่ทำหน้าที่เช่นเดียวกับ “ก.พ.” ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน มีใช้องค์กรที่มีลักษณะเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจกึ่งตุลาการที่มีกฎหมายให้อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะดังเช่น ก.พ.ค. ตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพนักงานเทศบาลเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ จึงไม่อาจมีผลลบล้างอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการฯ ได้ ดังนั้น คณะกรรมการพนักงานเทศบาล จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยเป็นยุติแล้วให้เป็นประการอื่นได้อีก จึงเห็นควรมีหนังสือโต้แย้งการดำเนินการลงโทษทางวินัยไปยังเทศบาลตำบล ก. เพื่อให้ทบทวนการมีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาให้เป็นไปตามฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. วินิจฉัยชี้มูล

คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นเอกฉันท์ ให้มีหนังสือโต้แย้งการดำเนินการทางวินัยไปยังเทศบาลตำบล ก. เพื่อทบทวนการลงโทษทางวินัยให้ถูกต้องตามมาตรา ๔๔ ประกอบมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๓, มาตรา ๔๐, มาตรา ๔๑, มาตรา ๔๒, มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๓ (๓), มาตรา ๑๔,
มาตรา ๑๕, มาตรา ๑๗, มาตรา ๒๓, มาตรา ๒๔

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษา
วินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗๗ (๒), ข้อ ๘๕ และ ข้อ ๘๗ วรรคหก

ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์
การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๕, ข้อ ๙, ข้อ ๒๐, ข้อ ๒๑, ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๔๓/๒๕๖๔ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๔

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๖ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ เรื่องคณะกรรมการ ป.ป.ช.
ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตาม
รัฐธรรมนูญ

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๕๔/๒๕๖๑ เรื่องการพิจารณาอุทธรณ์ของ
คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ในกรณีที่หน่วยงานมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตามที่
คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๐๙/๒๕๔๔ เรื่องการดำเนินการตาม
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ จะดำเนินการอย่างไร

คำตอบ

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖๐ วรรคสอง กำหนดว่า “ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยให้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับและคุมขัง ให้แจ้งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ดำเนินการ” ดังนั้น ในการดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการ ป.ป.ท. ย่อมมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย โดยในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ก็ย่อมมีอำนาจตามมาตรา ๑๔ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย ตามนัยมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๔ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อย่างครบถ้วนถูกต้องโดยขอให้แพทย์ตรวจผู้ถูกกล่าวหาโดยละเอียดว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้วิกลจริต กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีจิตผิดปกติ หรือมีกิริยาอาการผิดปกติเพราะสติวิปลาส ขาดความรำลึก ขาดความรู้สึกลึก และขาดความรู้สึกผิดชอบ ถึงขนาดไม่สามารถต่อสู้คดีได้หรือไม่ เมื่อแพทย์ตรวจแล้วเสร็จ ให้เรียกแพทย์ผู้ตรวจมาให้ถ้อยคำว่าตรวจได้ผลประการใดเสียก่อน แล้วจึงจัดทำความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณา

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และมาตรา ๖๐

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๘๐/๒๕๖๕ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๑๓

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๙/๒๕๕๘, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๘๑๖/๒๕๕๑, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๙๔/๒๕๕๒, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๕/๒๕๕๒, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๖/๒๕๓๗, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๙๖/๒๕๓๖, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๘๓๑/๒๕๒๘, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๒๘/๒๕๙๙, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๘๙/๒๕๖๔ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๒๔๘/๒๕๓๒

คำพิพากษาศาลจังหวัดตราด คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๑๙/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๙๘/๒๕๖๓

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

คำถาม

๑. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกรเป็นเหตุให้เสียหายแก่องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๖๐ (๕) แห่งข้อบังคับองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยพนักงานและลูกจ้างฯ ดังนั้นองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรต้องผูกพันตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังกล่าว โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามทุจริตฯ หรือไม่ อย่างไร

๒. การที่องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานปฏิบัติหน้าที่ประจำคลังสินค้ากลาง โดยกำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยให้ปฏิบัติตามระเบียบองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ว่าด้วยการรับมอบ การเก็บรักษา การจ่าย ข้าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๔ ระเบียบองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรว่าด้วยน้ำหนักข้าวสาร และเช็กรับตรวจสอบ พ.ศ. ๒๕๔๔ ระเบียบ อ.ต.ก. ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับจำนำข้าวเปลือกตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๔/๕๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ระเบียบ สัญญา คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ตลอดจนคู่มือการปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้อง ที่มีอยู่ หรือที่จะมีขึ้นในอนาคตต่อไป และปฏิบัติให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับดูแลการรับจำนำข้าวกำหนด ระเบียบที่เกี่ยวข้องดังกล่าวถือเป็น กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี ที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับมอบ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดินในความหมายของคำว่า “ประพจน์มิชอบ” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ หรือไม่ อย่างไร

๓. การที่องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ถูกกล่าวหา ให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำคลังสินค้ากลาง ห้างหุ้นส่วนจำกัดโรงสี A หลังที่ ๑ และหลังที่ ๒ ให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ว่าด้วยการรับมอบ การเก็บรักษา การจ่าย ข้าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๔ ระเบียบองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ว่าด้วยน้ำหนักข้าวสาร และเช็กรับตรวจสอบ พ.ศ. ๒๕๔๔ ระเบียบองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับจำนำข้าวเปลือกตามโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๔/๕๕ฯ ซึ่งระเบียบดังกล่าว มิได้มีการกำหนดให้หัวหน้าคลังสินค้า มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบชนิด ปริมาณ และคุณภาพข้าวสารแต่อย่างใด ดังนั้น หัวหน้าคลังสินค้ามีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบชนิด ปริมาณ และคุณภาพของข้าวสาร หรือไม่ อย่างไร

๔. การตรวจสอบชนิด คุณภาพ น้ำหนักและปริมาณข้าวสาร ตั้งแต่รับมอบข้าวสารก่อนนำข้าวสารเข้าเก็บในคลังสินค้า และการเก็บรักษาข้าวสารระหว่างที่อยู่ในคลังสินค้ากลาง อยู่ในอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคลังสินค้า หรือไม่ อย่างไร

ซึ่งเกี่ยวข้องที่มีอยู่ หรือที่จะมีขึ้นในอนาคตต่อไป และปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะอนุกรรมการกำกับดูแลการรับจำนำข้าวกำหนด ซึ่งข้อ ๔ แห่งระเบียบขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกรว่าด้วยการรับมอบ การเก็บรักษา การจ่ายข้าวสารฯ กำหนดให้การรับมอบข้าวสารเข้าคลังสินค้า หัวหน้าคลังจะรับมอบได้ ต่อเมื่อได้รับแจ้งจากศูนย์บริหารงานเป็นลายลักษณ์อักษร และการรับมอบข้าวสารต้องรับมอบตามชนิด คุณภาพและจำนวน ตามที่ได้รับแจ้ง และข้อ ๕ กำหนดให้การรับมอบข้าวสารจะต้องตรวจสอบ ชนิด คุณภาพ น้ำหนัก และปริมาณ ต่อหน้าโรงสีคู่สัญญา หรือผู้ที่โรงสีคู่สัญญามอบอำนาจให้กระทำการแทน โดยข้าวสารที่จะรับมอบต้องได้มาตรฐานตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องการกำหนดมาตรฐานข้าว ที่ใช้บังคับอยู่ ดังนั้น หัวหน้าคลังสินค้าย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ตรวจสอบชนิด ปริมาณ และ คุณภาพข้าวสารในการรับมอบข้าวสารตามระเบียบดังกล่าว

๔. แม้ว่าระเบียบขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกรว่าด้วยการรับมอบ การเก็บรักษา การจ่ายข้าวสารฯ จะกำหนดให้มีผู้ตรวจสอบคุณภาพร่วมดำเนินการกับหัวหน้าคลังสินค้าในการรับมอบ การเก็บรักษา และการจ่ายข้าวสารประจำคลังสินค้า โดยตามข้อ ๓ แห่งระเบียบดังกล่าว “ผู้ตรวจสอบคุณภาพ” หมายความว่า บุคคลที่ผู้รับจ้างตรวจสอบและรับผิดชอบต่อคุณภาพและน้ำหนักข้าวสารซึ่งเป็นคู่สัญญากับ องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร แต่งตั้งเป็นตัวแทนในการปฏิบัติงาน ในการรับมอบ การเก็บรักษา และการจ่ายข้าวสารประจำคลังสินค้า และได้รับมอบให้กระทำการแทน โดยทำเป็นหนังสือมอบอำนาจตาม แบบขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ให้ไว้ต่อองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร อย่างไรก็ตาม ผู้ตรวจสอบคุณภาพ เป็นเพียงผู้รับจ้างมาตรวจสอบตามวิชาชีพเพื่อให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาแก่เจ้าของสินค้าที่จะต้อง มีหน้าที่ตรวจสอบก่อนการรับมอบ การเก็บรักษา และการจ่ายข้าวสารประจำคลังสินค้า ตามสัญญาจ้าง ที่ได้กระทำไว้กับองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรเท่านั้น แต่ตามที่ได้มีความเห็นไว้แล้วในประเด็นที่สามว่า หัวหน้าคลังสินค้า ย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบ ชนิด ปริมาณ และคุณภาพ ข้าวสาร ในการรับมอบข้าวสาร ตามข้อ ๔ และข้อ ๕ แห่งระเบียบขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกรว่าด้วยการรับมอบ การเก็บรักษา การจ่ายข้าวสารฯ อีกทั้งข้อ ๖ แห่งระเบียบดังกล่าว ยังกำหนดให้ เมื่อหัวหน้าคลังสินค้านำข้าวสารจากโรงสีคู่สัญญาขององค์การตลาดเพื่อเกษตรกรแล้ว ให้เจ้าของ หรือผู้จัดการโรงสีหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของหรือผู้จัดการโรงสีลงนามการส่งมอบข้าวสาร ในใบรับมอบข้าวสารและรับรองน้ำหนักข้าวสารที่ส่งมอบ เข้าคลังสินค้า โดยผู้ตรวจสอบคุณภาพและ หัวหน้าคลังสินค้าจะต้องลงนามในใบรับมอบข้าวสาร ดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ให้ถูกต้องครบถ้วนด้วย จึงเห็นได้ว่า หัวหน้าคลังสินค้ายังคงมีความรับผิดชอบร่วมกับผู้ตรวจสอบคุณภาพในการรับมอบข้าวสาร การตรวจสอบนี้มีใช้กระทำในฐานะผู้ประกอบการอาชีพผู้ตรวจสอบคุณภาพ หากแต่เป็นการตรวจสอบในฐานะเจ้าของสินค้าที่ต้องตรวจสอบสินค้า ที่ตนซื้อตามควรแก่กรณีเป็นปกติวิสัย จึงไม่อยู่ในบังคับ ที่จะต้องมีใบอนุญาตตามกฎหมายแต่อย่างใด ดังนั้น การที่มีความเห็นว่าการตรวจสอบ ชนิด คุณภาพ น้ำหนักและปริมาณข้าวสาร อยู่ในอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าคลังสินค้า จึงมิได้เป็นการตีความขยาย ขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้าคลังสินค้าเกินไปกว่าที่ระเบียบ ข้อบังคับกำหนดไว้

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๓, มาตรา ๑๗ (๔) (๕), มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑

ข้อบังคับองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ฉบับที่ ๑ ว่าด้วยพนักงานและลูกจ้าง ข้อ ๖๐

เอกสารอ้างอิง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๘/๒๕๖๕ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๕ ระเบียบวาระที่ ๕.๒๖
บันทึกคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๐๑๐/๒๕๖๕

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
ผู้รับผิดชอบ

ภาคผนวก

คำสั่งกองกฎหมาย
ที่ ๑ / ๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำฐานข้อมูลมติคณะกรรมการ ป.ป.ท.
ในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี

ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (คณะกรรมการ ป.ป.ท.) ได้มีคำสั่งที่ ๔๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ประกอบคำสั่งที่ ๒๐๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และคำสั่งที่ ๑๑๗๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการพิจารณาข้อหาหรือทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับคดีและเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับคดี และให้คำปรึกษาคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เกี่ยวกับกฎหมายลำดับรอง นั้น

เนื่องจากในการดำเนินการคณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายที่ผ่านมา ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายพิจารณามีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดีเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำฐานข้อมูลมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี โดยมีองค์ประกอบ หน้าที่และอำนาจ ดังนี้

ก. องค์ประกอบ

๑. นายจงเจิต นาไร
ผู้อำนวยการกองกฎหมาย	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒. นายนิติธร สิริธนาชัยกุล
ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย	หัวหน้าคณะกรรมการ
๓. นางจิรวดี จินดาพล
นิติกรชำนาญการ	คณะกรรมการ
๔. นางสาวภคพิชา ชอบธรรม
นิติกรชำนาญการ	คณะกรรมการ
๕. นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ
นิติกรชำนาญการ	คณะกรรมการและเลขานุการ
๖. นายณัฐกิตต์ วงศ์วิวัฒน์ชัย
นักสืบสวนสอบสวนปฏิบัติการ
ปฏิบัติหน้าที่กองกฎหมาย	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๗. นายภูธรนิธย์ สุขจิตร
นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการ	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข. หน้าที่และอำนาจ ...

ข. หน้าที่และอำนาจ

๑. รวบรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็น

๒. ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำสรุปเกี่ยวกับมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็น

๓. พิจารณาจัดทำสารบบฐานข้อมูล สำหรับการสืบค้นและเผยแพร่แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท. เพื่อสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

๔. ดำเนินการอื่นใดตามที่ผู้อำนวยการกองกฎหมายมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายจเด็จ นาไร)

ผู้อำนวยการกองกฎหมาย

มติการประชุม

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ครั้งที่ ๖๔/๒๕๖๖ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๖
ระเบียบวาระที่ ๕.๒๔
เรื่อง หนังสือรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย
มีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี
ผู้รับผิดชอบ นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ นิตกรชำนาญการ
สังกัด กองกฎหมาย
ผู้ชี้แจง นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ นิตกรชำนาญการ
เอกสารอ้างอิง หนังสือกองกฎหมาย ที่ ปป.๐๐๐๒/๓๑๙ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ และเอกสารประกอบการ
การประชุม

นางสาวฐิติภา กุลนิวัฒน์เจริญ นิตกรชำนาญการ กองกฎหมาย กล่าวต่อที่ประชุมว่า

๑. เรื่องเดิม

คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีคำสั่งที่ ๔๓๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ ประกอบคำสั่งที่ ๒๐๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ และคำสั่งที่ ๑๑๗๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการพิจารณาข้อหาหรือทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับคดีและเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับคดี และให้คำปรึกษาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เกี่ยวกับกฎหมายลำดับรอง

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ เนื่องจากในการดำเนินการคณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายที่ผ่านมา ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดีเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพ กองกฎหมาย จึงได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำฐานข้อมูลมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดีเพื่อรวบรวมและพิจารณาจัดทำสารบบฐานข้อมูล สำหรับการสืบค้นและเผยแพร่มติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท. สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานได้

(นางสาวณพัทธ์ ศรีสมเกียรติ)

ผู้อำนวยการกองบริหารคดี

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ท.

๒.๒ คณะทำงานจัดทำฐานข้อมูลมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในเรื่องที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี ตามคำสั่งกองกฎหมายที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๖ ได้ดำเนินการจัดทำหนังสือรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี ซึ่งประกอบไปด้วยปัญหาข้อกฎหมายจำนวน ๒๐ เรื่อง รายละเอียดปรากฏตามหนังสือรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ฯ

๓. ข้อพิจารณาและข้อเสนอ

เพื่อให้การจัดทำและการเผยแพร่หนังสือรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี เป็นไปอย่างครบถ้วนและถูกต้อง จึงเห็นควรเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อโปรดพิจารณาเห็นชอบให้เผยแพร่หนังสือรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท. สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้

มติที่ประชุม ๑. คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นชอบให้เผยแพร่หนังสือรวมมติคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่คณะอนุกรรมการพิจารณาและให้คำปรึกษาด้านกฎหมายมีความเห็นในเรื่องสำคัญทางคดี ในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานภายในสำนักงาน ป.ป.ท. สามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

๒. รับรองมติการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๖๔/๒๕๖๖ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๖
ระเบียบวาระที่ ๕.๒๔

(นางสาวณพัสดร์ ศรีสมเกียรติ)

ผู้อำนวยการกองบริหารคดี

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ท.